

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény
Margitai József szerkesztő nevére küldendő.

Kiadóhivatal:
Fischel Fülöp könyvkereskedése
Ide küldendők az előfizetési díjak, nyilvántervek és hirdetések.

Hirdetések jutányosan számíttatnak.

MURAKÖZI

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szépirodalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Előfizetési árak:
Egész évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.
Egyes szám ára 10 kr.

Hirdetések elfogadtnak:
Budapesten: Goldberger A. V. és Eckstein B. hird. irod. Bécsben: Schalek H., Dukas M., Oppelik A., -Általános Tudósító- hirdetési osztálya Budapest.

NYILVÁNTÉRTÉK 10 KR.

A »Csáktornyai Takarékpénztár«, »Muraközi Takarékpénztár«, a »Csáktornya Vidéki Takarékpénztár« sat. hivatalos közlönye.

A földművelésügyi miniszter egy jó könyvről.

Korunk szőlőművelése nemcsak költség, hanem szakavatott munkát is igényel, mert a filoxéra által elpusztított helyvidéki szőlők helyreállítására a mi viszonyaink között csak oly két mód kínálkozik, a melynek alkalmazására nem elegendés sem a régi szőlőültetési eljárás által feltételezett beruházás értéke, sem a régi kezdetleges, sok tekintetben helytelen művelési rendszer ismerete. A mai viszonyok közt nálunk alkalmazható két szőlőelhajtási mód egyike: amerikai fajtájú alanyon készült szőlőültetvények ültetése; a másik: honi (európai) fajtával ültetett szőlőknek szenkénegezéssel való fenntartása. Hogy ezen két mód közül és minő viszonyok közt alkalmazható kellő sikerrel az egyik hol a másik s hogy a siker biztosítása érdekében minő munkát kell teljesítenünk és minő különleges műveleteket kell végrehajtanunk, azt a szőlőművelésnek amaz ismereteivel s ama gyakorlatával, a mely apáink idejéből származott át ránk, sem meghatározni, vagy megbírálni, sem megvalósítani nem vagyunk képesek. A változott viszonyok részletesebb és belterjedőbb munkára, gondosabb művelésre s különleges eljárásokra s fogásokra utalnak és kénytelenek vagyunk gyors és nagy léptekkel haladni a folyton fejlődő szakismeretek tag mezején.

ha el akarjuk érni azt, hogy az elpusztult szőlő helyébe új szőlőt állítsunk s abból oly terméseket biztosítsunk magunknak, a melyek értéke a tetemes befektetési költséget fedezi s faradalmainak is megfelelő vállalati nyereséggel jutalmazza.

Törökvesem, hogy a szőlőművelés és különösen az elpusztult szőlők helyreállítására nélkülözhetetlen gyakorlati szakismereteket terjeszszem, egyik irányban és részben megvalósul a jelen »Utmutatás« kiadásával.

Czélja ezen »Utmutatás«-nak egyrészt, hogy általánosságban vezérfontul szolgáljon a szőlőművelőknek az elpusztult szőlők helyreállítása s a helyreállított szőlők művelése kérdéseiben; czélja másrészt, hogy kiegészítőleg legyen ama művelési tervnek, a melyvel az 1896. V. t.-cz. rendelkezései alapján kölesönben részeseitől szőlőbirtokosok az előírt munkát szakszerűen helyes teljesítésre köteleztetnek. A szőlőművelési munkanemeknek s egyes munkáknak ebben az »Utmutatás«-ban foglalt leírása képezi a mértékelt annak elbírálására és megítésére, hogy a kölesönben részeseitől szőlőbirtokos a művelési tervben előírt munkanemeket s egyes munkákat a teljesítés helyessége s észszerűsége tekintetéből megfelelően hajtotta-e végre? (Lásd az 1896. V. t.-cz. végrehajtása iránt 1896. évi szeptember hó 25-én 60. 900. szám alatt kiadott rendeletem 9 §-ának utolsó bekezdését.)

A jelen »Utmutatás« szerkesztésére a vezetésem alatt álló ministerium illetékes osztályának felügyelete mellett Engelbrecht Károly központi szőlőszügyi és horászati főfelügyelő vezetése alatt Mórággy István nagyenyedi, Kosinszky Viktor tarcali és Balassa István bihar-diószegi vinczellériszkolai igazgatókból és Rác Sándor központi szőlőszügyi s horászati felügyelőből álló szerkesztő-bizottságot alakítottam. Ez a bizottság a melynek minden tagja már számos év óta a közpályán eredményekkel működő szakember, összegyűjtötte a szőlőművelés, különösen az elpusztult szőlők helyreállítását összees kérdéseinek anyagát, kiválasztotta abból mindazt, a mit évek során szerzett tapasztalatok honi viszonyaink közt igazoltak és megvizsgálván a tapasztalati jelenségeket s eredményeket az elméleti ismeretek megvilágításában, megállapította azokat a tetteket, a melyek összefoglalásából a szőlőművelés mai rendszere — honi viszonyainkra alkalmazva — alakul.

Az ebbe az »Utmutatás«-ba foglalt alapelveket tehát pozitív bázisát alkotják amaz eljárásnak, a melyet az elpusztult szőlők megújítása s a megújított szőlők művelése terén az eddigi tapasztalatok igazolása szerint követnünk kell. A mi ezen túlterjed, annak kutatása, megfigyelése és kiderítése feladata lesz a szőlészeti kísérleti állomásnak, a melynek szervezésével éppen foglalkozom.

TÁRCZA.

A tavasz ébredése.

— A hol nincs igazi szenvedés, ott nincsenek nagy gondolatok!

Meglepetve néztem a kövér kis emberkére, a ki ezt a mély tartalmú frázist olyan affektálatlan egyszerűséggel elmondta. Aztán önkéntelen gúnyval kérdeztem tőle, hogy ugyan hol olvasta ezt a régi igazságot. — Rám tekintett búsan, fejcsóválva, majd vállai közé huzta bársonypáskás fejét, elfordult.

Nem akarom elhinni, hogy megbántódott.

— No, no urambátyám, hisz nem gondoltam rosszra, de hát szokatlan dolog előttem, hogy ilyen közelről foglalkozzék az élet nagy axiomáival, a mikor évek óta legnagyobb mérgé az, ha a pipája nem jó szel.

— Nem is volt sokáig egyébre gondom, nem egész napig.

— És tegnap óta?

— Tegnap találtam meg ezt, nézd. És azzal oda tolt elém egy kis feketetáblás jegyzőkönyvet, melynek minden lapja sűrűn tele volt írva.

Kérdőn néztem rá.

— Volt nekem egy öcsém, hisz tudod. Hanem azt már aligha tudhattad, hogy féltésvérem volt. Igazi magyar. Az enyém is magyar volt, de egy azok közül, kikben a vér nem vet lángot soha, a ki épen úgy lehetett volna német, angol vagy

nóbi ai asszony, jó asszony volt azért, az Isten nyugtassa meg, de nem volt magyar asszony.

Más volt a Dénes anyja. Olyan mint a tűz. Szeretete szelid melegét hűtötte a tüzhely köré, a háza igazi meleg fészek volt. Szép, fekete szemével olyan szeretőn, olyan szeliden tudott ránk nézni és igazán maga a megtestesült jószág volt. De ez a fészekmelegítő tűz hatalmas lángokban égett egy időben, ezek a szemek villámokat is tudtak szórni és ez a tiszteletre méltó, méltóságos matrona egyszer, — régen, régen, igazi magyar asszony tudott lenni, a ki a mezes hetek idején saját kezével kötötte fel a kardot férje oldalára.

És ő nevelte föl Dénest.

Volt idő, hogy nem volt szabad azt bevallani senkinek, hogy magyar, itt Magyarországon. Te könyvekből tanultad meg azt öcsém. En átéltem, de gyerek voltam még. Ezekben a napokban ott a nagy kályha mellett a fekete bőkarosszékben szokott üldögélni anyánk, a ki engem is épen úgy szeretett, mint Dénes. És beszélt nekünk ragyogó meséket, nagy igazságokat gyermektől megérthető módon. És mi hallgattuk, hallgattuk, és ha magunkra voltunk, egymásnak meséltük el, a mit anyánk elmondott, játszottunk esatát, játszottunk országgyűlést és szónokoltunk, mint az a mesebeli varázsszavu szónok, a kiről anyánk beszélt, és a ki elbujdosott messze, messze, túl a tengeren.

Hanem mégis más volt Dénes és más voltam én. Ő az anyja fia volt. En lómháibó vérenek születtem. Tudtam lelkesedni én is, de később megtanultam — a sanguinikus emberek természete fejlődött ki bennem következetesen. Lobogtam egy perezig, aztán hamuvá lett minden lelkesedés. És így vagyok maig. Mikor anyánk, a

Dénes anyja meghalt, akkor is csak egy napig sírtam, aztán behuzta ezt az érzést is a szürke pókháló, a mi a város átka. Hja, nem tehettek róla. Physiologiáit törvények igazgatják az ember életét kedves öcsém, nem a csillagok.

Dénes solése volt piros pozsgás gyerek. Halvány, karsu, beszélés szemű, hallgatag. Apánk is meghalt, én gazda maradtam az összeolvadt ősi birtokon, ő hivatalnok lett. A mi kis jövedelmet hozott a föld, mind nekem hagyta, nem fogadta el a testvéri osztályt. A megye székhelyén árszékenki irattárnok lett.

Zárkozott, komor emberé vált. Nem járt kaszinókba, nem ivott, nem kártyázott, egy szenvedélye volt csak, — az olvasás. Hazai és külföldi lapok, könyvek egész halmazzal érkeztek hozzá mindennap. Erre költötte minden nélkülözhető pénzt. Senki kegyét nem kereste, tisztújításokon nem is korteskedett mellette senki. A lányos házakat kerítte.

— És nem beszélt senkivel másról mint hivatalos ügyeiről, úgy, hogy daczára kitűnő tollának, nagyon kevéssé becsülték a hivatalos körökben. Csak egy ember, a főispánja sejtett meg benne valamit, sejtette, hogy ez alatt az állig való begombolkozottság alatt nagy szív, nagy lélek lakik. A főispán házához járt is néha. Egy időben nagyon gyakran is. Ezt már te is tudod öcsém. Te is segítettél tán a pletykát hordani.

Egyszer aztán férjhez ment a főispán leánya, valami gazdag vőbáró vette el. Hja fiam, sok volt a főispán addóság és nagyon halvány volt a szegény Margit az oltár előtt.

Azóta aztán Dénes nem járt többé a ház-

Ez a kísérleti állomás lesz hivatva arra is, hogy az eddig szerzett tapasztalatokat, az elméleti ismeretek segítségével teljesítendő kutatások nyomán, tudományos alapon fejlesztése és bővítése s folyton újabb anyagot szolgáltasson a gyakorlatnak a szakszerű szőlőművelés előbbre vitelére.

Sok szőlőbirtokos lesz abban a helyzetben, hogy a jelen »Utmutatás«-ban foglalt tanácsok s utbaigazítások daczára sem fogja a leghelyesebb utat és módot választhatni, mert azt az ezer és ezer különféle esetet s azt a számtalan kérdést s árnyalatot, a melyet a gyakorlati élet hoz felszínre, mind előre látni s behatóan tárgyalni nem lehetséges. Ezért minden szőlőbirtokos, a ki azt tapasztalná, hogy a jelen »Utmutatás«-ban foglaltakból kimerítő felvilágosítást nem meríthet, vagy hogy az eredmény nem igazolja ezen »Utmutatás« tartalmát, daczára annak, hogy mindenben pontosan követte annak rendelkezéseit, — leghelyesebben cselekszik, ha az illetékes kerületi szőlészeti és borsászati felügyelőhöz fordul, a ki vagy maga fogja megadni a szükséges tanácsot, vagy azt az erre hivatott helyről beszerzi.

A jelen »Utmutatás« azzal az óhajttal bocsátom a közönség rendelkezésére, hogy annak a szőlőbirtokosok minél számosságban hasznát vegyék s alkalmazásának eredményét minél gazdagabb szűretükben tapasztalják. Bizalommal fordulok különösen a lelkesekhez s a tanítókhöz, mint a kiknek leginkább van alkalmuk a népre hatni s azt hasznos munkára vezérelni, hogy a jelen »Utmutatás« nyomán a közvetlenség útján világossá tegyék a kisgazdákat a szőlőműveléssel szükséges eljárásról. (Lelekésznek és tanítóknak, a kik eziránt egyszerű levélben, vagy akár levelező-lapon a földművelésügyi ministeriumhoz fordulnak, ez a hasznos könyv — Utmutatás a szőlőművelésre — ingyen küldetik meg. Cím: Nagyméltóságú földművelésügyi m. kir. ministerium szőlészeti osztályának, Budapest. Szerk.)

Bárki is, a ki szőlőjét helyesen ülteti meg és miveli, ugyszintén azok is, a kik a

népet e tekintetben helyes tanácsokkal látják el, mindannyian munkatársaim és közreműködnek annak a nagy nemzeti munkának teljesítésénél, hogy hazánk szőlőművelése virágzóbb, szőlőhegyeink lakossága elégedettebb és jobb sorsban legyen, mint valaha volt.

Darányi Ignác.

földművelésügyi m. kir. miniszter.

KÜLÖNFÉLÉK.

— **Dr. Ruzsicska Kálmán** Zalavármegye kir. tanfelügyelője e hó 19- és 20-án Csáktornyai időzött, s itt megtekintette a kisdövényóvót s az állami tanítóképző-intézetet, ahol meghallgatta a tanárok előadásait s a növendékek feleleteit.

— **Kinevezés.** A csáktornyai anyakönyvi kerületbe Kuczor Imre szolgabírói díjok helyettes anyakönyvvezetővé nevezetett ki.

— **Hivatalos látogatás.** Hegedűs Gyula nagykanizsai csendőrhadnagy a napokban megvizsgálta a csáktornyai, alsó-dombortúri és letenyei csendőrorsóket, melyeket rendben talált.

— **Áthelyezés.** Molnár József komáromi csendőr a csáktornyai őrsőhöz helyeztetett át.

— **Városi közgyűlés.** Községi képviselőtestületünk f. hó 15-én közgyűlést tartott a következő tárgysorozattal: 1. A villamos részvénytársaság kérvényezi, hogy a világító a villamot Varasdról vezethesse Csáktornyára egy gyűjtőbe s ez uton lássa el a város világitással. — A kérvénynek szótöbbséggel hely nem adatik. 2. Előnlön határozva a lakatanyá alapszövezése. 3. A hadtestparancsnokság megkeresése folytán a lakatanyán szükséges árnyékszék felépítése elvileg elfogadtatik. 4. A honvédelmi ministerium leiratában elrendeli a Ternava patak szabályozását és általában az alapszövezés foganatosítását. — A patak szabályozása akadályokba ütközik, az alapszövezés foganatosítása elvileg elfogadtatik. 5. Toplek István és

társai legeltetés iránt beadott kérvénye elutasítatik. 6. A számvizsgáló bizottságha megválasztattak: Ziegler Kálmán, Wollák Rezső, Probst Ferencz, Pálya Mihály, Alszegehy Alajos, Szilágyi Gyula, Hirschmann Leo, Gráner Miksa. 7. Elüljáróság bejelenti a vásártérnek szöges dróttal való bekerítése ügyét. — Elfogadtatik. 8. Vadászati jog bérbeadása az elüljáróságra bizatik. 9. Járványkórházul a szegények háza telkén levő elkülönített ház jelöltetik ki.

— **Halálozás.** Belányi Tivadart volt csáktornyai áll. tanítóképződei tanárt súlyos csapás érte, 17 éves leánya, Mariska e hó 15-én Pozsonyban elhunyt. A megboldogult a pozsonyi áll. tanítóképző-intézetnek volt szorgalmas növendéke. Áldás poraira!

— **Méhészet.** Abaly József méhészeti vándortanár e hó 20-án Csáktornyára érkezett, ahol másnap az áll. tanítóképző-intézet mintaméhésében a tavaszi munkálatokat végelte s a növendékeknek a méhészetről érdekes szakelőadást tartott.

— **A »magyar Lányok Köre«** április hó 29-én d. u. 5 órakor diszülést tart a közs. népiskolában, melyre az érdeklődőket ezennel meghívja. Műsor: 1. Szabolcs Melánie beszédet tart az önképzésről. 2. Rosenberger Szelina Coriolant szavalja Tarkányi Bélától. 3. A fogoly lengyel, írta Csengey Gusztáv, szavalja Alszegehy Paula. 4. Zrinyi Ilona életrajza, írta és felolvassa Alszegehy Ilonka. 5. Az ezüst fátoly legendája, szavalja Szeivérth Stefánia. 6. A lót táncmester, vig magánjelenet, előadja Mayer Klára. 7. Elnöki záróbeszéd.

— **Zene-előadás.** A csáktornyai állami tanítóképző-intézet növendékei e hó 19-én dr. Ruzsicska Kálmán kir. tanácsos tanfelügyelő s a tanári testület jelenlétében zenei matiné rendeztek, melyen a következő zenekari és férfinegyes zenedarabokat adták elő szép sikerrel: 1. Balletszület Veber »Preciosa« cz. művéből. Zenekari mű. 2. a) Nemzeti zászló Hubertól, b) Dalárinduló Rieger-től. Férfikarok: 3. a) Pusztai hangok, b) Magyar táncok Chovántól. Négykezes zongora-

hoz, de nem járt máshová sem. Beletemetkezett könyvei lapjaiba.

Mogorva, rideg ember lett. Csak a gyermekeket szerette még.

Mult év óta fővárosi lapokban egymásután jelentek meg gyűjtő hatása vezérezkik. Irójukat nem ismert senki, csak én, a ki hozzám írt gyűjtő leveleiből jól ismertem Dénes stílusát. De a láng, a mi az eszmékkel telt sorokból felecsapott, komor színben világított meg mindent, mintha a pesszimizmus oltárán lobogott volna. A Dénes pesszimizmusa a hazája jövője fölött kétségbeeső szeretet volt.

És egyik cikkében — mondom nem ismertem senki a nevét — egyik cikkében jós szavakkal hirdette, mi lézen eljövendő. Hogy gyász vár a nemzetre, mély, nagy gyász.

És aztán meghalt az én öcsém. Tudod, most főléve épen. Eltemették. Az orvosok azt mondták, hogy szívszélhűdés ölte meg. De az olyan sziveknek más a halálós mérge. Te ezt nem érted meg öcsém, én is csak sejttem, az én lomha érzéni tudásommal. Te meg ennek a ti sokat dicsért, émélygös »fin de siecle«-teknek a fia vagy.

És tegnap megtaláltam ezt a könyvet a Dénes hátrahagyott iratai közt. Most csak ezt a lapot olvastam. »Aktuális«, mint ti újságírók nevezitek. A többi majd máskor — talán.

És egy kis kiszakított lapot adott kezembe, ime ide írom mi volt rajta:

»Csak egy szenvedély jogosult a földön: a hazaszeretet. A többi mind ephemoris érdekek szolgálása, a mik a rövid életű emberrel együtt eltűnnek, de a hazaszeretet és annak földje örök marad.

A tespedő levegőt vihar mozditja meg, a tespedő embert a kétségbeesés, a tespedő nem-

zetet egy nagy veszteség fölött érzett fájdalom. A fájdalom, a mely, ha a csendes resignatio ideje elmúlik, tetekre acélezottan bocsítja ki békéből a szenvedőt. A nagy fájdalom, a melybe, mint a tengerbe, feloszlik, átvad minden, a családott szerelmes bánata, az elhagyott barát keserve és az egyéni érdekek helyére a mindenki üdvét kereső, remegéstelen tettvágy lép.

El fog jönni ez az idő.

El fog jönni ez a gyász.

El fog következni ez a nagy fájdalom.

És ha a nagy természet tanító megnyilatkozásait a gondviselés összhangba akarja hozni a tespedő álmóbból, a fájdalomból felriasztott nemzetet, a tavasz ébredése idején lesz az. Hogy a mikor a siron kihajt a virág, a mikor az élet forró erővel lüktet minden élő lényben, a mikor a szerelem, a vágy, az epedés töltik el ismeretlen erővel a lelket, hogy akkor minden hév, minden erő a nagy fájdalom, a nagy szenvedés szolgálataiba álljon...

... A tavasz ébredésekor...

Künn a pirosló rügyekkel borított ágak közt fölélred az első kis madár. A hajnali derengés, az első halvány szürkület szűrődik át a tiszta, nedves levegőn. A harmat egy gyöngyöt a másik után fűz a gyöngéd hajtásokra, az első kis madár körülnez, mintha tisztába akarna jönni azzal, hol van és — elcsicsergi magát. A csicsergés elhangzik a csöndben. A szomszéd ágon ülő pajtása, barátja tán, vagy barátjáné meghallotta álmában a halk köszöntést és felemeli fejét, apró, fényes szemecskéi fölesillannak — s észbejött a két madár, hogy testök melegében keressenek védelmet a hajnal borzongató hidege elől, a mely minden élő lényt a nappal veszélyeire és bajaira emlékeztető sejtellemmel tölt el.

Isteni szépségű ez az első tavaszi éjszaka, ez a rövid éj! Mennyit tudnak erről beszélni ezek az apró énekesek, a kik a tavasz idején és egész nyáron át ugyanazt az egyszerű, fenséggel teljes dalt, azokat a lágy és gyöngéd, felszengő és vidor kis dalokat éneklik, azokat az egyforma refrainű dalokat:

— »Mindent te érted, és mindent te ártalad!»

A szerelemnek ezt az egyszerű és fenséges dalát, a melynek a forrása tiszta és apadása erős ott, a hol a szűzies tisztasága szív melegen dobogva, büszkén őríti ki az élet oltáráról levett kelyhet. Az élet oltáráról, az életről a mely maga az istenség, a kit mi gyarló vultunkban imádunk.

— Lágy, gyöngéd, édesen csengő dallamok, a melyek a szívet megdobogtató boldogságról beszélnek, a mi a szívet eltölti erre a gondolatra, — ó az én mindennem!

És a mint a reggeli derengés mind gyorsabb és gyorsabb hullámokban áramlik titokteljes forrásából, mig csak a »Fiat lux« isteni pillanatában arany sugarak árja nem önti el az erőt, mezt: ugy emelkedik, nő a madárcsicsergés hymnusa és terjed, terjed az emberi lakások, a harmattól terhes águ erdők fölé, mig a nap, az örök szeretet, az izzó szívevel minden élő és életlen lényt egyetlen csökökkel életre nem ébreszt: ébredjetek!

— Ennyi volt a kitépelt lapon.

Baján Miksa.

művek. 4. Czelli bucsu Endrődötől, szavalat zenekísérettel (zongora, physharmonium, férfi- kar) zenéje Kutnyánszkytól.

— **Értesítés.** Perlakon az országos vásár május 23-ika helyett kivételesen május 18-án tartatik meg.

— **Új menedékházak.** A csáktornyai járásban Pelicza, Bottornya, Dráva-Csány, Mura-Szerdahely, Zalaujár községekben, a perlaki járásban Domásinecz, Dráskovecz, Dráva-Egyház, Mura-Király, Mura-Vid, M.-Szt.-Mária, Szobotica községekben menedékházak fog- nak felállítani.

— **Öngyilkosság.** Márkus Sándor molnári áll. elemi isk. igazgató Geza nevű 22 éves fia forgópisztolyal löbe lölte magát. A szerencsétlen gyógyíthatatlan betegsége kergette halálba.

— **Április II.** Április 11-ét Letenye köz- sége megünnepelte, a hivatalok és iskolák aznap szüneteltek.

— **Halálozás.** Löwensohn Sándor dráva- vásárhelyi kereskedő végegyengülés követ- keztében meghalt. — Maresics Károly mura- szent-mártoni vendéglos 36 éves korában meghalt. Nyugodjanak békevel!

— **Véres verekedés** volt e hó 20-án d. u. 1 óraker Csáktornyan egy csapat dráva- vásárhelyi és egy csapat hegyvidéki le- gény között, kik a sorozás után zene- és énekszóval vonultak a városra végig. A vitez »Tauglich« és »Untauglich« legények véresre verték egymást, hogy több súlyos sebesülés történt, minek folytán az igénybe vett orvosi láttelet több súlyos testi sértést állapított meg. A főverekedőket átadták az igazság- szolgálatnak, a sebesültek pedig bekötött fejjel látóztak szülőfalujukba. A verekedés oka állítólag a magyar nóta és a stayer nóta közötti nézeteltérés volt.

— **Hackl Károly** vasúti szállodájának kerli helyiségében vasárnap, április 30-án a csáktornyai tűzoltó-egyesület zenekara fog játszani

— **Színészet Csáktornyan.** Szombaton e hó 17-én, vasárnap 18-án és 19-én három fényes esteje volt Jeszenszky társulatának. Vendégül meghívták Budapestről Kalkáné Hegyesi Mari ünnepelt művésznőt, ki játé- kával elragadta a közönséget. Mindhárom este zsufolásig telt ház előtt játszott a mű- vésnő s a közönség lelkesültsége nem ismert határt, melyet igazán jól és szépen megjátszott szerepét méltányolta s eltávo- zásakor egy szép csokrot nyújtott át a fiatalság a művésznőnek. Első este Du- masnak »Gauthier Margit« című szim- műve került színre, melyben fényes fehet- ségét ragyogtatta Hegyesi Mari urnő Margit szerepében. Méltó társa volt Miklós Gyábor, ki rendkívül jól játszott Armand szerepében: kitűnően oldotta meg a nehéz feladatot. Va- sárnap e hó 18-án Szigligeti »Czigány« cz. színműve került színre, melyben Rózi s czigánylány szerepét játszotta Hegyesi urnő s a nehéz szerep, az örüll leányt megrázóan és hűen adta. Mellette kivált Jeszenszky, ki Zsiga czigány szerepét kitűnő alakítással játszotta. Hétfőn a »Lovoodi árva« Thomas híres színműve adatott, a melyben a cím- szerepét játszotta Hegyesi Mari urnő; kiváló játékkal teljesen elbájolta a közönséget; drámai alakítása kiváló volt. Ebben a darab- ban a főbb szerepeket Jeszenszky igazgató, Pécsi Anna, Csanády Lenke és Székely Janka játszták. Kedden »Oh azok az anyósok« vig- játék, szerdán »Arthur kalandjai« szinten vigjáték adatott. Utolsó előadásul »Mária

bátyja« ifj. Bokor József népszínműve ada- tott, melyben Jeszenszky Dezső szintársulata elbucszott a közönségtől, melynek sok él- vezetes estét szerzett jól szervezett társula- tával. A társulat csáktornyai szereplésének úgy erkölcsi mint anyagi sikereivel teljesen megelégedve Alsó-Lendvára távozott.

— **Lopás.** Jánosics István csáktornyai lakos zártalan szobájába f. hó 9-én éjjel egy ismeretlen egyén bement, Jánosics neje a zajra felebredt, az ismeretlen egyént meg- szólította, ez erre az asztalon levő ezüst órárt magához vévén, elmenekült. A csendör- ség a tettest nyomozza.

— **Elfogott gyilkos.** Herzsinyák József faluhelyi illetőségű egyén 80 éves anyját f. hó 1-én megölte s hazulról megszökött. A csáktornyai csendőrség a rendőrökkel együt- tesen f. hó 6-án éjjel 3 óraker a gyilkost Csáktornyan letartóztatta s átadta a kir. járásbírósnak.

— **Letartóztatott rabszökevény.** Vucse- nik Regina alsó-domborui csavargónő, ki a folyó évbén már háromszor szökött meg börtönéből, f. hó 7-én Nagy-Kanisán elfoga- tott s az ottani kir. törvényszék börtönében elzárattott.

— **Tűz.** E hó 19-én a Csáktornya— vizi-szent-györgyi út mentén, a gróf róza- hegyi parkja tövével levő kis-mihályfalvai csárda a délutáni órákban kigyulladt s da- czára az összesereglett népnek, mely tevékeny részt vett a tűz oltásában, melleképületeivel együtt porig legett.

— **Osztályorsjegyek vételére ajánljuk** az általános ismert és jó hírnévnek örvendő Lukács Vilmos (Budapest, V. Fűrdő-utca 10.) bankházat, hol az osztályorsjártéka vonatkozó mindennemű kérdésben szívesen kap mindenki felvilágosítást, valamint kívánatra játéktervezetek azonnal ingyen és bérmentve megküldetnek.

— **A »Látóképes levelező-lapok«** — a képes levelező-lap gyűjtők lapja — első száma április 15-én jelent meg igen érdekes, hasznos és szóra- koztató tartalommal, valamint gazdag csere- és közvetítő-rovattal. — Előfizetési ára az 1899. évre 75 kr. A 24 oldalas lapocskát — mint mutatóvá- ny-számot — kívánatra ingyen és bérmentve küldi meg a »Látóképes levelező-lapok« kiadóhivatala Tata, Komárommegye.

— **Marczali nagy képes világtörténete** megjelenik heti 30 kros füzetekben és 8 ftrós kötetekben, megrendelhető F i s c h e l F ü l ö p (Strausz Sándor könyvkereskedé- sében Csáktornyan. Mutatóványfüzet kívánatra ingyen és bérmentve küldetik.

Nyiltér.*)

Nyilt levél.

Fűdő Jurák Zvonimir plébános urnak

Vizi-Szent-Györgyön.

A zágrábi érseki szentszékek február hó 16-án kelt 774 sz. alatti magas parancsának — némi halozás után — engedve, elfogaltam állá- somat mint Önkegyednek helyettese, a mig Ön- kegyed, bizonyos ügyeit elintézendő — Szegeden fog tartózkodni két hónapon át. Ön nem várt be engem, hogy valamit átadjon a mint az ilyen al- kalommal szokás, hanem futva futott Szegedre! Mivelhogy a két hónap letelttel, az én küldeté- semnek vége. Mindazonáltal illő, hogy Öntől bu- csut vegyek. Bizonyos közbé esett incidensek alap- ján nem tanácsos, hogy a bucsuzást négyszem közt végezzük el. De én Öntől mégis bucsuzni óhajtván, e nyílt helyet választám!

*) E rovat alatt közöltékért nem vállal felelőséget a Szerk.

Miféle incidensek ezek ?

On még ugyszólván meg se melegedett Szegeden, én pedig Szent-Györgyön immár javában izzadtam — persze Ön helyett, a midőn márczius 7-én kapok Öntől egy »express« levelet Szeged- ről. Első pillanatra örültem, mert, azt gondolva, hogy Ön immár visszasiet Vizi-Szent-Györgyre, tudtam, hogy én csakhamar megmenekülök a po- koli kínoktól. Ugy-e furán hangzik e kifejezés ? Pedig igaz!

Mit ír Ön nekem eltávozásra utáni tizedik napon kedves Express levélkéjében? Tán arra buzdít, hogy a plébános kötelességek teljesítésében — a vidék hegyes volta miatt, a hol én nekem mindent gyalog kell végezniem — ne csüggedjek? Nem azt írta! Hát mit írt?

Azt írta, hogy már föladdott Ö Nagyméltó- ságának, a zágrábi érsek urnak. Aztán: Miért? Hát egyszerűen azért, mert Ö n n e k valaki azt írta Vizi-Szent-Györgyről, hogy én e tiz napon át ledöntöttem erkölcs dolgában mindazt, a mit Ön a n n y i é v e n n a g y f á r a d o z á s s a l f e l - é p i t e t t.

Nohát ez bizony hatalmas egy építmény le- hetett, a mit ismeretlen embernek tiz napon belül teljesen lerombolnia lehet.

Ez a v a l a k i, a k i Ö n n e k í r t, első sorban is hozzátartozói voltak, amint Ön ezt levélben említi. Én — világos dolog — fegyelmi vizsgálatot kértem magam ellen! Ezen vizsgálat eredménye az, hogy Övé állítása szerint Ön nem mond igaz- ságot, sőt hogy minden állítása alaptalan. Én meg hozzá adom, hogy a l j a s i s.

Akkor tehát ez a valaki Ö n n e k fogadott em- bere, mert különben okos embertől föl nem téte- lezhető, hogy aláírás nélküli vádak alapján minden előzetes figyelmeztetés nélkül, saját helyettesét oly galáudul ócsárolja saját felsőbb hatósága előtt, a- mint ezt Önkegyed megtette velem szemben.

Önnek személyisége nem olyan ismeretlen, erről az oldaláról persze, sem hogy ne tudná Csáktornya és nagy kiterjedésű vidéke, hogy Ön ves- zélyes individuum, papi kollégáinak becstelére nézve. Hiszen majdnem rendre pörölte őket a szentszéknél. Ha pedig nem pörölte, akkor legalább is a legocsmányabbul rágalmazta őket Hanem bezeg, mikor kenyértörésre került a sor, akkor ugy-e volt tagadás?

E két össze nem egyeztethető jelenség Ö n n e k tan családí baja?

Tehát engem is megakart leczkéztetni? Az mondja, hogy méltóan viseljem ma- g a m a t. Tán bizony azt akarja, hogy Ön vá- laszszam példányképpül? No iszen akkor jól járnék! Nem tudom, hogy honnan tulajdonítja magának azt a jogát, hogy lelkész társait oly keményen leczkéztesse?

Hiszen ha Önben olyan nagy mérvű szre- retet aköznek a fegyelem iránt, úgy hiszem, nem hagyta volna ott a szent-ferencziek zárdáját és annak feyelmét, hanem zárdái életével tovább fejlesztette volna magában a fegyelem iránti sze- retetet! Ön pedig kiugrott! Uram! Csáktornya és vidéke Önré meg mindig jól emlékszik, mint az ottani zárdának volt tagjár! Ne farizeuskodjunk! Söpörjön ki-ki saját háza előtt! Mossa ki-ki saját szennyését!

Ime ez azon incidens, a mely miatt mi ketten — tanuk nélkül nem találkozhatunk, illetve bucsuzhatunk! Tehát fogadja bucsuzavamat ez uton!

Ezt az egyet azonban mégis ajánlhatom:

Ha aztán Önkegyeddel esetleg még egyszer megessenék az, hogy ily huzamos ideig távol legyen, úgy gondoskodjék jó előre egy külföldi lelkészről, a ki még Önt és körülményeit nem ismeri!

Érti ugy-e? Tehát alászolgálja!

Szelencén, 1899. április hó 21-én.

Lisziák Lajos

káplán,
Önnek volt helyettese.

Felelős szerkesztő:

MARGITAI JÓZSEF

Kiadó és lap tulajdonos:

FISCHEL FÜLÖP (STRAUSZ SÁNDOR).

Sve pošiljke se tičuć zadržaja novinah, naj se pošiljaju na me **Margitai Jozeфа** urednika vu Čakovec.

Izdateljstvo:

Knjižara Fischel Filipova kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi svaki tjeden jedenkrat i to: vu svaku nedelju.

Predplatna cena je:

Na celo leto 4 frt
Na pol leta 2 frt
Na četvert leta . . . 1 frt

Pojedini broji koštaju 10 kr

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Službeni glasnik: »Čakovačke Šparkasse«, »Medjimurske Šparkasse«, »Šparkasse Okolice Čakovca«, i t. d.

Povrtnica.

Povrtnicu svako dēte pozna; poznaju nju seljčani, varaščani i ljubiju nju kak hranu. Ali kak vraćto, ju malo koji poznaju. Najprije najbolše sredstvo je žaludca, ali samo onim, koji su jakoga žaludca. Pripomaže prekuhavanje; osobito za masnom i uljivtom hranom je jako preporučana povrtnica kak jestvina. Kak da gazdarica očisti i pobeli svoju sobu, tak očisti povrtnica žalodca; pretira ž njega zaostanjene vetre, raztali vu njem zasedjenoga znaja i sprehodi poleg toga sva droba.

Nadalje, dobro dene i mahuru, korenljivo zvraci svakojačkoga betega bubrekov. Koj bi more biti kakvoga betega imel v bubreki, a poleg toga pak mu je žaludec zdrav; naj samo proba hasnuvati povrtnicu.

Dobro sredstvo je nadalje za one, pri kojim se vodeni beteg hoće početi. Povrtnica jako pograbi i »abtreten« zapuše svakoj zvišega stojeći mokrinu po tēli; tojest raztira mokrinu i nedopusća vun vudriti vodenoga betega.

Četrtiput jako dobro sredstvo je za jetra. Jetra čisti od nevugodnoga zuća.

Ali nebi trebalo obēliti povrtnicu! jer onda je zbogom jakost njezina. Ravno v bēlinju njezinom je najveća jakost. Ravno tak nije dobro nju preveć posoliti, tak da plava v solnati mokri. I s tim zgubi svoju jakost.

Jako dobro sredstvo je još na dalje povrtnica proti takvomu kašlanju, koj već čez više vremena traje. Kak se mora k tomu povrtnica hasnuvati? Razrežemo povrtnicu na tak tenke komade (šnitte), kak mlinec, pak onda posipajmo komade s tućenim cukorom. — Vezda posipane komade med dvemi tanjeri dobro stepemo. Cukor se raztali, pak ona bela mokrima, koja se z njega i z mokrime povrtnice napravila, izvrstno raztali sline (šlajma) ne grize i tak postavi kašlanje, zčisti pluća.

I s medom se more tak prepraviti povrtnica. Med je i drugač sredstvo za raztaljenje, ali mokrina povrtnice dobro objači i povekša ovu znamenitost meda. S medenom mokrinom (saftom) povrtnice, ako z nje svaki za dve—tri žlice zememo nutri, još najjakšega kašla moremo zgubiti, jer pluća i grgu bez svake grizke pod jednim i dobro tali. — V ovim slućaju moremo i povrtnicu skuhati v čistoj zviralnoj vodi i

tak zmešamo onda k njoj meda. Od toga moremo svako jutro i večer za jednim kupičku zeti. Velika dobrota bude to za prehladnjena prsa i vrat.

Majcen Ferencz
učitelj.

Aprilis.

Mesec april je ime svoje od ove latinske rēči dobil »aperire« (tojest odpreti), jer poleg jednoga latinskoga pesmara protuletej odpre ćelu narav, tojest vezda počme se sve oživavati. V starim rimljanskim kalendaru je april drugi mesec bil v jedni godini.

Vezda ima 30 danov, ali do Julius Caesara (Cezar) rimskoga cara je samo 29 danov imel. — Kršćeniki ovoga meseca za Jurajskoga meseca zoveju od svetoga, Juraja viteza, koj je pod Diocletian (Dioklecian) zvanim rimskim carom vu vojnićku službu stupil i poleg svoje vernosti i junaćtva je veliku službu dobil od cara. Ali kad je pak car počel preganjati kršćenike, zahvaljil se Juraj vitez nad svojoj službi. Strogost carovu je on s velikom sigurnostjom obsudil. Za to su ga i onda v rešt zapril. Jer pak on poleg svake težke muke nije štel odstupiti od svoje vėre kršćanske, v 303-joj godini su ga vmorili.

Za to je mućenik postal. Tak govori

Z A B A V A**Veverica (mokus).**

Pri Strahiji su baš za obed imali cievaru i pečeno friško slaninsko meso sa kumpirom, kad na jedan krat nieki stranjski vandravec na vratih od sobe pokući i stupivši u sobu, liepo se odkrije i u najdubloj poniznosti reče: »Siromaški vandravec na putu, prosil liepo za putni krajcar!« Na to Strahijeva žena posegne u žep i vandravcu pruži jedan putni krajcar, k tomu pak vzme svoj nož u ruke i odreže dobar komad cievare iz tepsije, kojega takaj pruži vandravcu, jer joj je poznato, da vandravci cievaru u nijednom slućaju nepoteplavaju. Na to je vandravec ves blaženi i razdragani rekel: »Bog vam liepo plati sto krat!« I kad se je u odhodku prama vratam obrnul i odhadjal, je rekel još: »U vrtu vani vam je na orehu veverica!« A komaj da je to zgovoril, već su se pri stolu svi gore skočili, samo stari Strahija je rekel: »Pustite vevericu vevericom biti, vi ju ipak nećete moći vloviti, — ali dečki su već bili vani kroz vrata u lovu, a sluga Štel je za njimi otišiel u vrt u lovu na vevericu. Na to je stric i vujec i zet i težaki i ostali, svaki svoju

vilicu na stol metnul, i služkinja i još leđićna kei su otišli i otišle gledat u vrt lova na vevericu.

Stari Strahija je još jedini pri stolu sedeći, sad sam sebi mrmral: »Sad budu svi obnorevali za tom vevericom, ali za kratko vrijeme se je i on od stola stal, pak je otišiel u vrt, jer je bil znatiželjan, jeli pak budu vevericu vloviti. Kad je došiel u vrt, videl je kak svi okolo velikog orehovog drveta stoje i gore med svrže za vevericom gledaju.

Pri Cirkvenćicu pako su u to vrijeme baš takaj svi okolo stola pri obedu sedeli a za obed su imali prevudjena svinska rebra sa kiselom zeljem. To svaki zna, da je to jestvina, koja ćovieka u dobru volju spravljaja, pak su za to svi pri Cirkvenćicu okolo stola sedeći bili baš dobre volje i puni veselja. U to na jedan krat pogleda onak iz nenada domaća dekla kroz oblok i začudjena krikne: »Kaj imaju oni tam pri Strahiji? Svi su u vrtu, — nekaj se je moralo pripetiti. — Svi stoje okolo orehovog drveta i gledaju gore med svrže!« Na to su pri stolu sedeći Cirkvenćići kroz oblok prek u vrt krićali i pitali, kaj imaju — kaj se je pripetilo? A iz vrta od Strahije su im odgovorili: »Je, na orehu tu gore je veverica!«

Na to su svi od Cirkvenćica, preko k Strahijevim u vrt bežali, te su se pri orehu med ove zmešali i gore na drvo med svrže gledali, jeli bi gde tu vevericu opazili. Na jedan krat Strahijev Lenek zakrići: »Ja vidim vevericu!« Ali to, kaj je Lenek videl, nije bila veverica, nego na pol posušeni, črni orehov list na najvišjoj svrži gore. Odmah zatim zavikne Cirkvenćićev Tonček: »I ja vidim vevericu!« Ali on ne samo da nije videl vevericu, nego on niti onoga na pol suhoga črnoga lista na najvišjoj svrži nije videl, već je samo za to zakrićal, da i on vidi vevericu, pošto se je sramuval, da kad Strahijev Lenek vevericu vidi, da ju onda on nebi videl. Medjutim nisu samo dečki takovi, da od samoga pretiravanja nekaj vide ćesa u obće niti neima. Marica Strahijeva je na jedan krat završnuta, da i ona vevericu vidi, a Cirkvenćieva Janica je rekla, da ju ona već dugo vremena vidi, samo nije hotela nikomu povedati. Zatim su ju ostale dievojke vidle, za njimi su ju i stare žene spazile a nazadnje i muž.

Kad su anda svi vevericu vidli, visoko gore na orehu, dospomenu se i pošalju k gospodinu školniku, da bi on bil tak dobar i hotel svojom puškom dojt sim u vrt, jer je na orehu veverica. Gospodin školnik je

legenda, da je vmoril jednoga pozoja, pak za to ga malaju kak na jednim lepim s pancelom pokritim konju sedećega mladića, koj s dardum svojom kolje pozoja. Mi i staroverci ga za mučenika štujemo. On je i patron više redah vitežkih. Još i mohamedanci (turki) ga poznaju, gde osobito v Mossul zvanim turskim varašu ga pod Dserdsis imenom štujete. Mohamedanci tak veliju, da je četerdesetput pretrpel ognjenu probu. Dan sv. Juraja je 24-oga aprila, koj dan mesto 7 vur, već ob 8 vuri na večer počeuju pozdrav angelski zvoniti.

Na prvoga aprila ljudi svakojačke šale tiraju. Koga moreju onda prevariti, ž njega se dobro smejeju. Za aprila nekoga poslati je jako razširjena navada. Odkud se počela ova šalna navada, to neznamo. Veliju, da razlaganje ovi šali daje ono pomešano i vkanljivo vrme, koje je v aprilu. Veliju, da ova šala se od jedne jako stare navade počimlje, kada su v starim vremenu na početku aprila s mešne, vesele protuletne igre i svečanosti držali; veliju, da se počimlje od jednoga IX-oga Karla zvanoga cara, koj je naredbu dal, da se nova godina ne na 1-oga aprila, nego 1-oga januara počimlje. I v ovim starim vremenu su navadni bili novoletni dari, pak poleg toga su onda ljudi v januaru apriliškoga a v aprilu pak januarskoga dara obećavali. To jedno istina, da apriliša meseca su navek za promenljivoga meseca držali i drziju ga i vezda, za to i kalendaristi apriliško nebo zveksinom tak rišeju, da se ono s jednom okom smeje, a s drugom pak plače.

Iz povesti Magjarske.

Dalje.

(Sveti) Ladislav. (1077—1095.)

Kak smo već vidli, magjari se nisu zafali vu Salamona, zato su Ladislava zebrali za kralja. Ladislav ne samo, kaj je bil vitežki i s jednom glavom višeši od drugih, nego i bogoljubneši i dobrotivneši od drugih. On se nije predi dal okoruniti, dok se ni

podobrikal sa Šalamonom. Ov videći, da drugač nemore biti, pristal je k tomu, samo kraljevski naziv i 3-u strau Magjarske si je zadržal. Po ovim se je i Ladislav dal okoruniti.

Ali nemirni Šalamon nije dugo imel mira. Počel je proti Ladislavovu zivljenju vdirati, zbog česa ga je kralj vu Višegradsku tamnicu dal zapreti. I od ovd se je hitro oslobodil, jer gda je Sv. otec papa Štefana i Imru med svetce zapisal, cela Magjarska je svetila ovaj dan, i tak su i Salamona slobodno pustili.

Kad se je Šalamon tak oslobodil, otišel je vu Nemsku, da prosa za pomoć proti Ladislavu. Ali Henrik car nije hotel više pomagati Salamonu, zato je on k-kunom išel i njihovoga vodju Kuleska pobunil proti magjarom.

Kulesk je i vrl vu orsag, ali ga je Ladislav tak potukel, da se je sramno povrnul dimo. Salamon se je zatim požaluvaj za svoje čine. Otišel je vu jednu sumu poleg Pola občine, gde je kakli pustinja molil za sreću Magjarske domovine.

Po smrti Zvonimira hrvatskoga kralja su se hrvatski velikaši ne hoteli pokoriti njegovoj ženi (Ladislavovi sestri), Heleni, koja je brata, Ladislava, pozvala na pomoć. Ladislav je pomiril puka Hrvatskoga i orsag njihov sa Slavoniom je k Magjarskoj bil priklopljen.

Ali kuni su se pak pobunili proti magjarom. Ladislav njih je i vezda svlada, i da više nebanutuju magjare, nastanil nje je vu tak zvanim Jászágú. Ovi su pollam prijel kršćansku veru.

Ladislav je zatim vu miru kraljuval, držal je orsačko spravište sa cirkvenimi i svetskim velikaši. Ovd su oštre zakone napravili. Gdo samo deset zlatih vkazne, smrt si je zaslužil, prepovedali su, da gdo vu nedelju dela, bil on velikaš ali kmet, vu crkvu moral iti i svetlu mesu poslušati. Vu Zagrebu je biskupiju postavil a Galiciju pak je k magjarski kruni priklopil.

Već je tak bil na glasu da ga je cela Europa želela za vodju krizarskih vojskah. Ladislav je radostno prijel to, ali na veliku

nesreću svih krstjanah je vumrl 1095-ga. Po njegovi smrti ne dugo su ga svetem proglasili a povest ga za velikoga zove.

(Dalje sledi.)

Loparits.

KAJ JE NOVOGA?

Koja je čez trinajst mesecov spala.

Ali to samo poleg velike dalinje je mogel na tak veliko zrasti ovaj broj. Jer to se v Ameriki dogodilo. V San-Francisco zvanim amerikanskim varašu se dogodilo, da jedna devojka se posvadila svojim mladoženjum. Poleg velike naglosti je devojka zvun sebe došla i tak je ostala čez trinajst mesecov. Čez ovo vrme su ju hranili tak, da su hranu vu nju vlevali. Kad je onda prošli tjeden k sebi došla, pri njezinoj postelji je stal zaručnik, koj ju je s takvim pitanjem pozdravil, da na koj dan hoće, da bude zdvanje? Na to pitanje je devojka, tak veliju, odmah k sebi došla i ozdravila.

Nečemurna mat.

Vu Budimpešti se dogodilo sledeće žalostno pripećenje. Jedna Wolschein Ignacz zvana vdovica imela je jednoga 6 ljet staroga vnuka, kojega je v jednoj drevenatoj ladići držala. Komaj nekaj-nekaj mu je dala jesti-piti, nego s tem više ga je ona i mati deteta tukla, trapila, da ga poništi. Javkanje i vrišćanje deteta su višekrat i susedi čuli. Stvar tak stoji, da jedna — Juli zvana keer ove vdovice je nezdavnja zamuž odšla. Muž nije znal nikaj za to dete, koje je nezakonito bilo. Pak da niti nebi mogel zeznati to, za to su dete zaprl i trapli, ne samo stara i mati, nego i dvoje nezamužne, doma stanujuće keeri. Susedi su to ne mogli duže trpeti, nego su prijavili pri redarstvu. Redarniki su i našli to ladicu, v kojoj, kad bi ju odprli, našli su i dete, koje je već sama kost i koža bilo. Okolo deteta je zelije, ostanki hranah, puno smrdouće bilo. Telo deteta je puno bilo s svakojačkim smradi. — Najte me bantuvati, ja nejdem odovud — je kričalo dete prama doktoru

došel i pušku sobom donesel te je zapital: »Gde je veverica?« — Strahijev Lenek je odmah na pitanje odgovoril: »Onde gore na najvišjoj svrzi je veverica! — Vidiju tam onu črnu krpicu!« I s tim je prstom pokazal na on na pol pozušeni orehov list. Gospodin školnik vzeme pušku s ramena, nacilja na ono, kaj mu je Strahijev Lenek pokazal, i strelil. — I nut, iz dreva, iz najvišeše svrzi štroponče odbijajuće se od svrzi na svrzi i opadne dole na zemlju — črni, na pol posušeni orehov list.

Na to gospodin školnik stepe glavom i nezadovoljno veli: »No tač. — a kaj ste me zvali? Em to nije veverica, to je na pol posušeni orehov list. Zatim su i ostali glavami kimali i rekli, da to nije veverica, nego samo črni na pol posušeni orehov list, i tim se je gospodin školnik svojim stucom povrnul domov, a Strahijevi su se iz vrta povrnuli u sobu, ali na sto'u nisu našli cievaru, niti pečeno friško slaninsko meso a i Strahijeva srebrena urica srebrenim lancem je iz stene izpod zrcala, gde je na liepem zelenem vanjkušcu visela, zniknula.

Cirkveničevići su se takaj povrnuli iz Strahijevog vrta domov, ali dođući u sobu već na stolu nisu našli niti mrvice prevudjenoga mesa, a i Cirkveničevićini dva svilni

rubeći, koji su bili najprvi gore u ladići, su zniknuli.

A kad su na to Strahijevi i Cirkveničevići iz svojih kucah van izbezali, zniknul je i vandracev te ga nisu nigde našli. — Već je kroz sve brege i doline odjekal!

Horbec Miška na željeznici.

Horbec Miška se je vozil željeznicom iz Pragerhofa u Čakovac. Čm je vlak došel na prvu postaju, pita Miška konduktera: »Jeli to Ormuž (Friedau)?« — »Nije« — odgovori konduker. Vlak leti dalje te u Obtju opet stane. Miška ništo glasnije zapita konduktera: »Jeli to sad Ormuž?« — »Nije« — odgovori opet konduker. Vlak se opet gene i svum brzinom juri dalje te u bližnjij postaji Moschganzen postoji. Miškec turi iz vagona kroz prozor glavu i dosta naglo i epet glasnije nego prva dva kral zapita konduktera: »Jeli je to sad Ormuž?« Kondukeru je ta čcela komedija pričela nesnosnom postajati te otresito Miškecu odrapi: »Čujete vi, ako me u miru pustite, ja vam povem, da smo sad na miestu, čm u Ormuž prispemo, ali me nemojte podjednom vašimi pitanji bantuvati!«

»Dobro!« — veli u sebi Miškec. On je s tim posve zadovoljan. On se liepo komod na svojoj klupi nasloni u kut i pod monotonim ruženjem kotačah vagonskih, ugodno zaspi, kak to more samo on zaspati, kojega dušno spoznanje nepeče.

Teda negda dojde vlak do postaje Ormuž i postoji. Nitko nestane dole i nitko gore. »Fertig!« — trara! — I vlak se gene dalje, ali u tom hipu se konduker zmisli na svoje obećanje, koje je Miškecu zadal. Vlakovodja bude odmah signalom aviziran, a tak i mašinista. Zapore pričmu odmah šrajfiti i vlak opet stane. Konduker skoči u vagon gde Miškec još uvijek sanak pravičnoga sniva, te mu u uko zakriči »Ormuž! — Hitro, hitro — hodte! — Vlak bu ov hip dalje išel!«

»Tak, anda to je Ormuž?« — pita Miškec zievajuć i oči si rukami tueleć.

»Je, je, Ormuž!« — otresne se konduker. — »Ali sad hitro hodte van, je duže nemogu čekati!«

»Je, em ja nečem u Ormužu dole stati, ja se vozim do Čakovca« — veli posva jednostavno Miškec.

»K-biesu, tak anda!« — zakriči ves uzrjani konduker. — »Kaj anda imate tim

meni je ovdje dobro, i stara mama mi to veli, ja nesmem odovud vun ad ili. Dete su odnosi na redarstvo, odonud pak prek dali okoličnom poglavarstvu, koje bude v bolšim redu držalo siromaško dete. Profi stari mati, materi i kčeri su podigli iztragu, da dobiju svoju zasluženu kaštiu.

Viber.

Ravno na veliku subotu v Maros-Vársárhely zvanim erdély-skim varašu, kak nam pišeju, je grozoviti viher bil, takov, da je z krovov črepa, cigla, morta doli nosil. — Najviše oblokov je zpotral. Na farofu je jednoga kunšno zmalanoga obloka doli vtrgel i na put metnul. Pri više stacunah su leteći cigli i črepi šajbe sve skupa zdrobili.

Sestru si je ženil.

Na kratkoma hoćemo naprejdati dogodjaja ovoga. Schmidt Antal šlosar je delal v Kassa zvanim varašu v jedni fabriki. Pri jednoj staroj dovici je stanuvaj. Ovdje je ravno tak stanuvajala jedna švelja devojka. Devojka je samo na noć došla k dovici spat, v jutro samo je odošla vu svoju radionicu šivaj v onim vremenu, kad je taj mladić išel vu fabriku. Na fletnomu su se zpoznali i devojka je povedala, da je ona z Debrecina. Tomu se je mladić veselil, jer i on je bil z Debrecina. Devojka se mladiću dopadala čim bolje, a mladić pak devojki. Mladić je vu fabriki kakti prvi mešter bil, poleg toga je lépu plaću dobil, k tomu je još skrbljiv bil. Na zadnje su se dogovorili, da se budeju zdali. Samo to nije tak na lahkoma išlo, kak su si to mladički mislili. Zeznalo se, da Váry Anna, tojest devojka je nezakonito dete, pak niti nije v matrikulu zapisana, tojest pokršćena. Pak da su toga zapreka v Kassi ni mogli odirati, vu Budimpeštu su došli. Ovdje je mladić k ministriumu išel svojom prošnjom. Ministrium je onda odredil, da se devojka posle zabilježi v matrikulu. Ta iztraga se čez ljeto dan zavlekla, ali na zadnje 97-oga su se ipak mogli zdati zaručnici. Ali v Debrecinu nisu tak pustili prejši ovoga posla. Jer devojka nikak nise znala osvedočiti za svoje narođenja, zato plėbanuš je iskal dalje. On je

vašim Ormužom? Kaj ste me s njim toliko mučili?«

»No, znaju, to njim se ovak ima: Ja imam danas črevobol. — več me od jutra nekaj nutri zavija. Zaradi toga medjutim nijemise hotelo današnje putovanje na koj druđan odgoditi, i baš sretno u isti hip dojde mi na ulici naš doktor naproti, kojemu se odmah radi tog šćipanja u črevu potuzim, na kaj mi da nekoliko pilulic te mi reče: »Ali ne da bi mozbil sve na jedan kral poždróknul, nego sad samo jednu pogutni, a drugu vzemi nutar, kad dojdeš u Ormuž. — Tak, — i sad hoću anda drugu pilulu uzeti, za da mi nedođe opet črevobol.«

Kondukter ofide, a medjutim je med putnici nastala zmešaraja i sve je zabrinuto pitalo: »Kaj se je pripelilo? — Zakaj je vlak stal? — Zakaj neide dalje?«

Sad porine Miskee glavu kroz oblok van iz vagona i odgovara pitajućim: »Ah, nikaj se nebojte radi te male črevobolje, već se bude popravilo, — sigurno sad poslie ove druge pilule, koju sam baš sad pogutnu.«

Em. Kollay.

znašel, da mati devojke još živi, i kak slėpa bogica obavija svoje dane. Plėbanuš je ovu stvar prijavil ministriumu i ministrium je opomenul Váry Annu, tojest vezda zamuznu Schmidt Antonicu, da naj poišće ovu žensku i naj onda iztinitost prijave posvedoci svojem valuvanjem. Schmidt Antal je na to svojom ženom odputoval k slėpi bogici. Ali zabadava je bilo sve spitavanje. 72 ljet stara ženska nije na nikaj pametuvajala. Ali to je valuvajala, da vu svom starim kolru su njoj pisma, pak je naj pogledneju. Schmidt je na to poiskal pisma i kad bi je prečital, osvedočil se, da si je on bez svake zločine i zlomislja svoju sestru ženil. Materi je pridavek negda Váry bil, pak zato je devojka i Vary pridavka imela. Muž, tojest brat, jer je zakoniti bil, pak je otovo ime imel. Schmidt se odmah prijavil pri sudu v Budimpešti i sud je nje na fletnomu razpital.

Šest kugle.

V Pozsonu v jedni fabriki jeden službenik, koj je četerdeset šest ljet star, oženjen i otec šestero decam, je ove dane vu svoji sobi šest kugle spustil z revolvera nekaj vu sluh, nekaj vu prsa, nekaj vu žube, bez toga, da bi mogel vumreti, na zadnje je još imel toliku jakost, da vu prsa se petput s nožom vpičil. Na to se zvan sebe skup zrušil. Vu špitalu je opet k sebi došel i ovdje je valuvaj, da poleg svoje strašne glavo boli, koja nije prestajala, nego pod, jednim je držala se hotel skončati.

Ogenj.

Ove dane je v New-York (Nyú-Jork) amerikanskim varašu opet ogenj bil, koj je vu ništel jednu, na pet katih (stokov) visoku hižu. Sedem mrtvih ljudi su polegñuli vun zmed ruševinah, šestnajst su težko se oranili, a devet stanovnikov kuće nigder nenajdeju. Zasigurno i ovi su na prah zgoreli. Veliko mrgotanje je po celim varašu, da dopuščaju tak zidati hiže, da su dugi i vuski pogubili vu njih, poleg toga niti nemreju pobečti, pak se niti, osloboditi stanovnici, jer vuski prehod se odmah napuni s gustim dimom i plamnóm — Jeden kasneši telegram pak kaže, da su do vezda dvanajst mrtvih našli.

Lepa ljeta.

V Pozsony varmegijskoj Cseklész zvanój občini je ove dane jedna 108 ljet stara žena vmrla imenom Luknár Julia. Tija do svoje smrti je pod jednim hodija i v najbolšim zdravju je bila. Čez celi svoj život nijedenput nije bila betežna. J vezda je samo zaspala, pak već nise probudila od svoga senja.

Čudnovati beteg.

Nije novo, pak u obće poznato je, da nekoji prekoredni dogodjaji odpreju vusta nēmih ljudih, koji su reč vu svoji staresti dobi pogubili. Vu englijskim živi jedna stara, něma žena, koja je vezda vu svojoj starosti tretjiput dobila reč na vusta. Najprie v svojoj 17 letni dobi je čez tjedne morala v postelji ostarati zaradi prehladjenje, pod kojim betegom nijesmela niti govoriti. Kad je pak ozdravila, nisu ju mogli razmeti, kaj je govorila. Nedugo je zamuz odošla, pak kad je prvo dete svoje rodila, od bola je čisto razumne reči i javkanje mogla zgo-

riti. Ovo čudnovata ozdrasljenje i zanemanje se dvaput opetuvajalo. Najzadnjič se najstareša kčer njezina s gorećim petroleumom oblejala. Preplašeno od velike nesreće, koja bi se mogla dogoditi, s velikum silom je mogla za pomoć viknuti, vezda, kad pak je već čez 23 ljet bila něma.

Nekaj za kratak čas.

Kaj čaka?

Pijani iduć dimo, popleče se sim tam i opadne vu kalužu i ostane nutri ležati; niti neproba, da bi se stal i dalje išel.

Polek idući njegov prijatelj pita ga: Vi, kaj delate ovde? — Odgovori pijani: čekam, dok se ta mlaka posuši.

Odgovoril je.

No, Jánoš! Očeš ostaviti svojega fijkera, pak se pri meni pogoditi za kućiaša? —

Jánoš, hoćem se pri vas pogoditi, kajti do vezda sem vsakoga lumpa moral jako poštuvali a od vezda bum samo z jednim imal posla.

Vu oštariji.

Prihodnik. Ali Ferencz bacsi! Glejte, kak je odurno zamazani ov salvét.

Gostionik. Kaj mislite gospone, da si samo vi brišete vusta s ovim salvetom? —

Čuden zrok.

Žena. Zakaj si tak vmanji na ovu kuharicu.

Muž. Kajti dobro kuha.

Žena. Ovo nije istinski zrok.

Muž. Je, je, ar, koju kuharicu ja rad imam, ti vsaku pretiraš.

Mudri seljak.

Seljak mudruje vu varašu govoreći: hm, to je ipak čudno: da vu varašu jega takovoga fošpona, gde jeden konj vozi četiri ljudi, a opet četiri konji samo jednoga človeka.

Malo verovanja.

A. Jeli ste čutili potresa včera?

B. No, kaj je potres bil?

A. Pa kaj ste si mislili?

B. Mislił sem, da sem bil pijan.

Vu školi.

Učitelj. Ako ti Jozek zutra opet nebuš lekcije znal, onda ovde ostanem.

Jozek. Onda rajši doma ostanem.

Odgovorni urednik

MARGITAI JOZSEF.

Csaktonyai gőzmalom heti lisztárjegyzéke.		
100 kg.-ként.		
Buzalízt.	Rozalízt.	
frt kr.		frt kr.
0 — 15:40	I.	12:65
1 — 14:90	II.	11:65
2 — 14:40	III.	8:65
3 — 13:90	Tengerilízt.	
4 — 13:40	szitált	7:50
5 — 12:90	közönséges	6:25
6 — 12:15	tengeri dara	6:00
7 — 10:15	Korpa.	
8 — 7:15	buza	4:25
	rozs	4:50
	tengeri	4:25

(791 2 *)

Nyilttér*

E rovat alatt közöltökért sem alaki, sem tartalmi tekintetben nem vállal felelősséget a Szek.

„Henneberg-selyem“

45 krtól 14 frt 65 krig méterenként — csak akkor valódi, ha közvetlen gyaráimból rendeltetnek, — fekete, fehér és színes, — a legdivatosabb szövés, szín és mintázatban. — **Privát-fogyasztóknak** postabár és vámmentesen valamint házhoz szállítva, — mintákat pedig postafordultával küldenek.

Henneberg G. selyemgyárai (cs. és kir. udvari szállító) Zürichben.

Magyar levelezés. Svájcba kétszeres levélbélyeg ragasztani fő

Hirdetések.

Posttisztejéltküldés csak magánosoknak.

Egy vég, 3-10 m. hosszú, teljes uraló öltönynek ára csak

- frt 2:90 jó
- 2:10 jó
- 4:90 jó
- 6:— jó
- 7:75 finom
- 9:— finom
- 10:50 legfinomabb
- 12:40 angol
- 13:95 kángarn

Posttőgyári raktár **Kiesel-Amhof Brunnben.**

Minták ingyen és bérmentesen. — Mintái szállítás. **Magánvevők figyelmékre!** Csak közvetlenül vásárlásnak az értékek megfelelően. Főválagostánál és bizonylatkészen csak Krausz Adolf posttőgyárakból postán a szabónak, ha mintakönyvből tesz rendelést. A következő ajándékok adja: 10 frt vásárlásnál egy nadrágot 50 kr.-ért, 20 frt — egy öltönyt 1 frtért, 50 frt — „uom öltönyt egészen ingyen. **Készívtél a szabó m-g a következő engedélyt kapni:** 3 frtét méterje után, a külön 20%-ot. Ezeket az ajándékokat a magánvevő kéri, ha Krausz Adolf mintakönyve után a szabónál vásárol.

Legnagyobb nyeremény
legszerencsésebb esetben
1.000,000 korona.

Az összes 50,000 nyeremény JEGYZÉKE.

A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben: **1.000,000** korona
A nyeremények részletes beosztása a következő:

	Korona
1 jutalom	600000
1 nyer. á	400000
1 „ „	200000
2 „ „	100000
1 „ „	90000
1 „ „	80000
1 „ „	70000
2 „ „	60000
1 „ „	40000
5 „ „	30000
1 „ „	25000
7 „ „	20000
3 „ „	15000
31 „ „	10000
67 „ „	5000
3 „ „	3000
432 „ „	2000
763 „ „	1000
1238 „ „	500
90 „ „	300
31700 „ „	200
3900 „ „	170
4900 „ „	130
50 „ „	100
3900 „ „	80
2900 „ „	40
50,000 nyer. és jut. összegben	13.160,000

A negyedik nagy magy. kir. osztályorsjáték nem-sokára ismét kezdődik és

100,000 sorsjegyre **ujból** **50,000** nyeremény

jut, vagyis az oldalt levő nyereményjegyzék szerint az **összes sorsjegyek fele feltétlenül nyerni fog.** Nyerési esélyek tehát, amint már általánosan ismeretes, **óriásiak.**

Összesen tizenhárom millió 160.000 koronát sorsolnak ki biztosan. A legnagyobb nyeremény legszerencsésebb esetben

egy millió korona.

Szíves mielőbbi megrendeléseknél **eredeti sorsjegyet** a tervszerű **eredeti árban** és pedig:

- egy egész 1-ső oszt. eredeti sorsjegyet 6.— frt
- 1 fél „ „ „ „ 3.— „
- 1 negyed „ „ „ „ 1.50 „
- 1 nyolczad „ „ „ „ 75 „

küldünk szét **utánvétellel**, vagy a **pénz előleges beküldése** ellenében.

A húzások után megküldjük tisztelt veivőinknek a hivatalos húzási jegyzéket, hivatalos tervezetek pedig díjtalanul állanak rendelkezésre. A húzások a **magy. kir. kormány ellenőrzése** mellett nyilvánosan történnek és azoknál mindenki megjelenhetik.

Kérjük a **rendelményeket** **mielőbb**, legkésőbb azonban

f. é. május hó 3-ig

hozzánk beküldeni.

Török A. és Tsa.

a m. kir. szab. osztályorsjáték főelárusítói

Budapest, V., Váci-körút 4/a.

Sok és nagy nyereményt fizettünk tisztelt veivőinknek; rövid idő alatt körülbelül egy és fél millió koronát.

786 3-6

Rendelőlevél levágandó.

Kérek részre tervezettel együtt küldeni.
Az összeget

1. osztály magy. kir. szab. osztályorsjáték eredeti sorsjegyet a hivatalos utánvételre kérem postautalványként küldöm. A nem tetsző törlendő.

Pontos cím

Pályázati hirdetmény.

A letenyei községi jellegű nyári gyermek menedékház felügyelő bizottsága a menedékház üresedésben levő és havi 20 frttal díjazott menedékházvezetői (dajka) állásra pályázatot hirdet. Okmányolt kérvények a felügyelő bizottsághoz címezve a letenyei körjegyzői irodában folyó évi április 25-éig bezárólag adandók be. — a választás a község házában f. évi április hó 26-án d. e. 9 órakor fog megjelteni.

A menedékház évenként május hó 1-től szeptember hó végéig tartatik fenn.

Kelt Letenyén, 1899. április 10-én.

Dénes Jenő s. k. Zakál Gyula s. k.
felügy. biz. jzö. elnök.

795

RICHTER-féle HORGONY-PAIN-EXPELLER

Linimentum Capsici compos.

Ezen hírneves háziser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 30 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik közvényne, oszónál, tag-szaggatásnál és meghűléseknél és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakarta Horgony-Liniment elvezése alatt, nem titkos szer, hanem **igazi népszerű háziser**, melynek egy hártartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapesten**. Bevásárlás alkalmával igen óvatossá legyünk, mert több kis-kereskedő utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni**, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy és Richter csejegyzes nélkül **nem valódi** utátsa vissza.

RICHTER F. AD. és TSA., eszsz. és kir. udvari szállító, RUDOLSTADT (Thuringia).

645 25-40

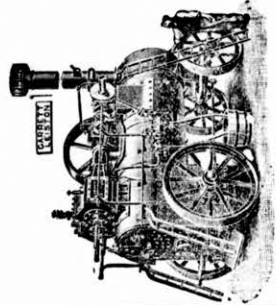
Ifj. Kotz Pál

Budapest, V., Lipót-körút 18. sz.
(Vigszínház mellett, a nyugati pályaudvar s Margitid közleiben.)

A közönségnek parifogását kérve, ajánlja Gayett R. és fiait fele legújabb szerkezetű **com-pound gőzmozgonyait félstabil- és stabilakban**, a melyek 40 százalék tüzelőanyag megtakarításal dolgoznak.

Gőzmozdonyokat és gőzcseplőket négyyszer fordítható acél-dobsinkekkel, toldást nem igénylő szalmarázókkal és nagy szita felülettel minden nagyságban.

Minden fajta lovas **cseplőkészleteket, arató- és vetőgépeket, szecsakavágókat, répvágókat** és minden más gazdasági gépeket.

Vidéken lakó szolid ügynökök kerestetnek.

Hirdetés.

A perlaki főszolgabírói hivatal által Mácsék Flórián podbreszti lakos részére kiállított erdőőri eskübizonyítvány elveszett.

A megtaláló kéri az 15 nap alatt a podbreszti községi bírónál átadni.

793

Hirdetés.

A perlaki főszolgabírói hivatal által Novák János orehoveczy lakos részére kiállított erdőőri eskübizonyítvány elveszett.

A megtaláló kéri az 15 nap alatt az orehoveczyi községi bírónál átadni.

794

Keil-lakk

(Glaser)

legköltebb mázó-szer padló számára
1 nagy palack ára frt 1.35 kr. — 1 kis palack ára 68 kr.

Viasz-kenőcs

legjobb és legegyszerűbb beeresztő-szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60kr.

Arany-fénymáz

kepkeretek stb. bearányozására.
1 kis palack ára 20 kr.

Fehér „Glaser”-fénymáz

Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. újonnan befestésére.
1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr

Mindenkor kaphatók:

Heinrich Miksa ezégnél Csáktornyan.

HIRDETMÉNY.

Ezzel közzhírré tételük, hogy miután a Magyar Királyi Pénzügyminiszterium, ellenőrző közegei a Magy. Kir. Szab. Osztálysorsjáték (IV. Sorsjáték) I. osztályára szóló sorsjegyeket fülvizsgálták, azok a felárusítóknak elárusítás végett kiadattak.

A Magyar Királyi Pénzügyminiszterium által jóváhagyott sorsolási terv itt következik:

A Magy. Kir. Szabadalmazott Osztálysorsjáték Sorsolási Terve.

Negyedik sorsjáték.

100.000 sorsjegy 50.000 nyeremény.

Első osztály Betét 12 korona Huzás: 1899. máj. 18. és 19.		Második osztály Betét 20 korona Huzás: 1899. jun. 14. és 15.		Harmadik osztály Betét 32 korona Huzás: 1899. jul. 11., 12. és 13.		Hatodik osztály Betét 24 korona Huzás: 1899. szeptember 13-tól október 11-ig.	
Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona	Legnagyobb nyeremény szerencsés esetben Korona 1.000.000 (Egy millió)	
1 á	60000	1 á	70000	1 á	80000	1 jutalom	600000 600000
1 á	20000	1 á	25000	1 á	30000	1 nyerem.	400000 400000
1 á	10000	1 á	10000	1 á	20000	1 á	200000 200000
1 á	5000	1 á	5000	1 á	15000	1 á	100000 100000
3 á	2000 6000	3 á	3000 9000	3 á	10000 30000	1 á	60000 60000
5 á	1000 5000	5 á	2000 10000	5 á	5000 25000	1 á	40000 40000
8 á	500 4000	8 á	1000 8000	8 á	2000 16000	2 á	30000 60000
30 á	300 9000	20 á	500 10000	10 á	1000 10000	3 á	20000 60000
50 á	100 5000	60 á	300 18000	70 á	500 35000	20 á	10000 20000
200 á	40 12000	390 á	80 312000	490 á	130 637000	50 á	7000 250000
3000 nyer. Kor. 240000		4000 nyer. Kor. 477000		5000 nyer. Kor. 838000		400 á	2000 800000
Negyedik osztály Betét 40 korona Huzás: 1899. auguszt. 2. és 3.		Ötödik osztály Betét 32 korona Huzás: 1899. aug. 23. és 24.				720 á	1000 720000
Nyeremény	Korona	Nyeremény	Korona			1000 á	500 500000
1 á	90000	1 á	100000			27800 á	200 5560000
1 á	30000	1 á	30000			30.000 nyer. és jut. Kor. 9.550.000	
1 á	20000	1 á	20000				
1 á	15000	1 á	15000				
3 á	10000 30000	3 á	10000 30000				
5 á	5000 25000	5 á	5000 25000				
8 á	2000 16000	8 á	2000 16000				
10 á	1000 10000	10 á	1000 10000				
70 á	500 35000	70 á	500 35000				
3900 á	170 663000	3900 á	200 780000				
4000 nyer. Kor. 934000		4000 nyer. Kor. 1061000					

Az I. osztály huzása 1899. évi május 18. és 19-én lesz. A huzások a Magyar királyi ellenőrző hatóság és királyi közigazgató jelenlétében, nyilvánosan történnék a virgató termekben. — Sorsjegyek a Magy. Kir. Szabadalmazott Osztálysorsjáték valamennyi elárusítóinál kaphatók.

Budapest, 1899. évi április hó 16-án.

Magy. Kir. Szabadalmazott Osztálysorsjáték Igazgatósága.
Lónyay. Hazay.